

Kymmenenneksi: Profeetta voi ottaa kantaa yhteiskunnallisiin asioihin.

Yhdenneksitoista: Kaksi ryhmää, joiden on vaikeinta seurata profeettaa, ovat ylpeät oppineet ja ylpeät rikkaat.

Kahdenneksitoista: Profeetta ei välttämättä ole suosittu maailmassa eikä maailmallisten ihmisten keskuudessa.

Kolmanneksitoista: Profeetta ja hänen neuvonantajansa muodostavat ensimmäisen presidenttikunnan – kirkon korkeimman koorumin.

Neljänneksitoista: Seuratkaa elävää profeettaa ja ensimmäistä presidenttikuntaa – – niin teitä siunataan; hylätäkää heidät, niin joudutte kärsimään.”⁸

Veljet ja sisaret, vuoden 1848 pyhien tavoin mekin voimme päättää seurata profeettaa tai me voimme luottaa lihan käsivarteen. Olkoon meillä viisautta luottaa elävien profeettojen ja apostolien neuvoihin ja noudattaa niitä. Minä todistan heidän hyvyydestään. Minä todistan, että he ovat Jumalan kutsumia. Todistan myös, ettei ole mitään turvallisempaa tapaa kohdata elämä, löytää vastauksia ongelmiimme, saada rauha ja onni tässä maailmassa ja turvata oma pelastuksemme kuin se, että noudatamme heidän sanojaan. Lausun tämän todistuksen Herran Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Wilford Woodruffin lainaamana julkaisussa *The Utah Pioneers*, 1880, s. 23.
2. Ks. Bryant S. Hinckley, *The Faith of our Pioneer Fathers*, 1956, s. 9–15; ks. myös Gordon B. Hinckley, ”Remarks at Pioneer Day Commemoration Concert”, *Ensign*, lokakuu 2001, s. 70–72.
3. Ks. *The Faith of Our Pioneer Fathers*, s. 11–12; ks. myös ”Remarks at Pioneer Day Commemoration Concert”, s. 71.
4. OL 132:7.
5. OL 1:19.
6. Aam. 3:7.
7. OL 1:38.
8. Ks. ”Profeetan seuraaminen – 14 perusasiaa”, *Valkeus*, kesäkuu 1981, s. 1–8.

Vanhin Gerrit W. Gong
seitsemänkymmenen koorumista

Iankaikkisuuden kuvastimet temppelissä – todistus perheestä ja suvusta

Evankeliumiin kääntymisen ja temppeliliittojen iankaikkinen näkökulma voi auttaa meitä näkemään runsaita siunauksia ikuisten sukujemme kussakin polvessa.

Rakkaat veljet ja sisaret, kun poikamme oli lähetysaarnajien koulutuskeskuksessa Provossa, sisar Gong lähetti postitse hänelle ja hänen lähetysaarnajatovereilleen vastaleivottua leipää. Tässä on muutamia kiitoksia, jotka sisar Gong sai lähetysaarnajilta: ”Sisar Gong, siinä leivässä oli kodin maku.” ”Sisar Gong, voin vain sanoa vau. Se leipä oli parasta, mitä olen suuhuni pistänyt sitten äitini enchiladojen.” Mutta tämä on minusta paras: ”Sisar Gong, leipä oli ihanaa.” Sitten lähetysaarnaja jatkoi leikkilisesti: ”Muista minut, mikäli asiat eivät suju sinun ja herra Gongin välillä.”

Me rakastamme lähetysaarnajiamme – jokaista vanhinta, sisarta ja vanhempaa avioparia. Olemme ikuisesti kiitollisia sille ihanalle lähetysaarnajalle, joka toi Jeesuksen Kristuksen palautetun evankeliumin perheeseemme. Kiitollisena todistan,

että evankeliumiin kääntymisen ja temppeliliittojen iankaikkinen näkökulma voi auttaa meitä näkemään runsaita siunauksia ikuisten sukujemme kussakin polvessa.

Ensimmäinen Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkkoon kääntynyt Gong-sukumme jäsen on äitimme Jean Gong. Teinityttöä Honoluluissa Havaijissa hän kuunteli. Hän sai tiedon, hänet kastettiin ja konfirmoitiin. Hän on edelleen luja uskossa. Uskolliset kirkon jäsenet auttoivat äitiäni, niin että hän sai ystäviä evankeliumissa, tehtäviä kirkossa ja jatkuvasti ravintona Jumalan hyvää sanaa. Nykyajan puhetaapaa käyttäen kaikki uudet käännönnäiset, nuoret naimattomat aikuiset, kirkon toimintaan palaavat jäsenet ja muut tuovat siunauksia sukupolville, kun heistä tulee Jumalan perhettä, samaa kansaa kuin pyhät.¹

Yksi perhe, joka huolehti äidistäni, oli Gerrit de Jong jr:n perhe. Pappa de Jong oli kieli-ihminen, joka rakasti sydämen ja Hengen kieltä, ja hän kiehtoi pikkupojan mielikuvitus-tani sentapaisilla sanaleikeillä kuin: ”Karhunvatukat ovat punaisina vielä vihreitä.” Nykyisin kun puhun nuorille ystäville mobiililaitteista, minulla on tapana sanoa: ”Kännyköiden räpläys kirkossa tekee vihreistä piispoista harmaapäisiä.”

Vanhempani Walter ja Jean Gong vihittiin kolme kertaa: kiinalainen seremonia suvulle, amerikkalainen seremonia ystäville sekä ajaksi ja iankaikkisuudeksi vihkimisen pyhä toimitus Herran huoneessa.

Lapsemme laulavat Alkeisyhdistyksessä: ”Kun kasvan, käydä saanhan Mä kerran temppeliin.”² Nuoremme sitoutuvat ”saamaan temppelitoimitukset”.³

Olin hiljattain Herran huoneessa erään kelvollisen pariskunnan kanssa, joka oli siellä solmimassa liittoa saadakseen siunauksia. Kehotin heitä viettämään ensimmäistä kuherruskuukauttaan 50 vuotta ja aloittamaan sitten 50 vuoden jälkeen toisen kuherruskuukautensa.

Satuin katsomaan tämän komean parin kanssa temppelin peileihin – toinen peili toisella ja toinen toisella puolen. Yhdessä temppelin peilit heijastavat kuvajaisia edestakaisin, niin että ne näyttävät yltävän iankaikkisuuteen.

Iankaikkisuuden kuvastimet temppelissä muistuttavat meitä siitä, että jokaisella ihmisolennolla on ”jumalallinen luonne ja päämäärä”, että ”pyhissä temppeleissä tarjolla olevat pyhät toimitukset ja liitot suovat yksilöille mahdollisuuden palata Jumalan kasvojen eteen ja perheille mahdollisuuden tulla liitetyksi yhteen iankaikkisuudeksi”⁴ ja että kasvamalla yhdessä rakkaudessa ja uskollisuudessa me voimme antaa lapsille juuret ja siivet.

Katsellen iankaikkisuuden kuvastimia temppelissä mietiskelin ensimmäistä Lohikäärme Gongia, joka syntyi vuonna 837 jKr. (myöhäisen Tang-dynastian aikana) Etelä-Kiinassa, ja hänen jälkeensä seuranneita Gong-suvun sukupolvia aina isääni, joka on sukumme 32:nnetta kirjoihin merkittyä sukupolvea. Veljeni, sisareni ja minä kuulumme sukumme 33:nneten sukupolveen, poikani ja heidän serkkunsa kuuluvat 34:nneten sukupolveen ja pojanpoikamme kuuluu

35:nneten kirjoihin merkittyyn Gong-suvun sukupolveen. Iankaikkisuuden kuvastimissa temppelissä en kyennyt näkemään sukupolvien alkua enkä loppua.

Sitten kuvittelin toisiaan seuraavien sukupolvien ohella myös toisiaan seuraavat sukulaisuussuhteet. Toisessa suunnassa näin itseni lapsena, lapsenlapsena, lapsenlapsen lapsena ensimmäiseen Lohikäärme Gongiin asti. Toisen suunnan kuvastimissa näin itseni isänä, isoisänä, isoisoisänä. Näin

vaimoni Susanin lapsena, lapsenlapsena, lapsenlapsen lapsena ja toisessa suunnassa äitinä, isoäitinä, isoisoäitinä.

Iankaikkisuuden kuvastimissa temppeleissä aloin ymmärtää vaimoani ja itseäni sekä vanhempiemme lapsina että lastemme vanhempina, isovanhempiemme lastenlapsina ja lastenlastemme isovanhempina. Kuolevaisuuden suuret opetukset laskeutuvat sieluumme, kun opimme ja opetamme iankaikkisissa rooleissa, mukaan luettuna lapsi ja vanhempi, vanhempi ja lapsi.

Pyhissä kirjoituksissa Vapahtajamme kuvataan ”Isäksi ja Pojaksi”⁵. Koska Vapahtajamme asui lihassa ja alisti lihan Isän tahtoon, Hän tietää, kuinka auttaa meitä, kansaansa, meidän kivuissamme, ahdingoissamme, koetuksissamme, sairauksissamme, jopa kuolemassa.⁶ Koska Vapahtajamme on laskeutunut kaiken alapuolelle⁷, Hän voi kantaa meidän surumme ja murheemme. Meidän rikkomuksemme olivat Hänet lävistäneet ja meidän pahat tekomme Hänet ruhjoneet, mutta Hänen haavojensa hinnalla me olemme parantuneet.⁸

Taivaan neuvonpidoista lähtien Vapahtajamme halusi ainoastaan tehdä Isänsä tahdon. Tämä Isän ja Pojan suhde voi osaltaan selittää näennäisen ristiriidan: ”Joka elämänsä minun tähteni kadottaa, on sen löytävä.”⁹

Maailma tavoittelee valistuneisuudessaan omaa etua. Meillä ei kuitenkaan ole voimaa pelastaa itseämme. Mutta *Hänellä* on. Vain Vapahtajamme ääretön ja iankaikkinen¹⁰ sovitus ylittää ajan ja paikan rajat nielaistakseen vihan, katkeruuden, epäoikeudenmukaisuuden, yksinäisyyden ja murheen.

Asiat menevät joskus vikaan, vaikka olemme tehneet aivan parhaamme. Vapahtaja, viaton ja puhdas Karitsa, itkee meidän kanssamme ja meidän vuoksemme. Kun me muistamme Hänet aina¹¹, Hän voi seistä rinnallamme ”kaikkina aikoina ja kaikessa ja kaikkialla, missä [lienemmekin]”¹². Hänen uskollisuutensa on vahvempi kuin kuoleman siteet¹³. Vetäessään meitä luokseen Vapahtaja vetää meitä myös taivaallisen Isämme luokse. Vaikka jotkin asiat maan päällä ovat epätäydellisiä, me voimme turvata siihen, että taivaallinen Isämme saattaa päätökseen suuren, puhtaan lunastuksen, jossa yhtyy oikeudenmukaisuus, rakkaus ja armo taivainen.¹⁴

Iankaikkisuuden kuvastimissa temppeleissä näkemiemme kuvajaisen ihme on, että ne – me – voimme muuttua. Kun Jean ja Walter Gong astuivat uuteen ja iankaikkiseen liittoon, he antoivat esivanhemmille (kuten ensimmäinen Lohikäärme Gong) keinon tulla sinetöidyiksi ja

jälkeläisille keinon syntyä liiton alaisina. Muistakaa: kun me ojennamme auttavan kätemme kullekin sisarelle tai veljelle, se koituu siunaukseksi sukupolville.

Maailma on levottomuuden vallassa¹⁵, mutta Hänen ainoassa todessa ja elävässä kirkossaan¹⁶ on usko eikä pelkoa. Minäkin todistan juhlallisesti apostoli Paavalin sanoin:

”Olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, – –

ei korkeus eikä syvyys, ei mikään luotu voi erottaa meitä Jumalan rakkaudesta, joka on tullut ilmi Kristuksessa Jeesusuksessa, meidän Herrassamme.”¹⁷

Todistan nöyrästi: Jumala elää. Hän pyyhkii meidän silmistämme joka ainoan kyyneleen¹⁸ – paitsi ilon kyyneleet, kun me temppeleissä näemme iankaikkisuuden kuvastimien läpi ja havaitsemme olevamme kotona puhtaina ja tahrattomina, sukumme sukupolvet sinetöityinä pappeuden valtuudella rakkaudessa, ja voimme huutaa: ”Hoosianna, hoosianna, hoosianna.” Jeesusuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. Ef. 2:19.
2. ”Saan käydä temppeleihin”, *Lasten laulukirja*, s. 99.
3. ”Nuorten Naisten johtoaihe”, *Nuorten naisten edistyminen – Jumalan todistajina*, 2009, s. 3.
4. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, lokakuu 2004, s. 49.
5. Ks. Moosia 15:2.
6. Ks. Alma 7:11–12.
7. Ks. OL 88:6; ks. myös OL 122:5–8.
8. Ks. Jes. 53:5.
9. Matt. 10:39.
10. Ks. Alma 34:14.
11. Ks. OL 20:77, 79.
12. Moosia 18:9.
13. Ks. OL 121:44.
14. Ks. ”On suuri rakkaus Jumalan”, *MAP-lauluja*, 119.
15. Ks. OL 45:26; 88:91.
16. Ks. OL 1:30.
17. Room. 8:38–39.
18. Ks. Ilm. 21:4.